

at Det Konservative Folkeparti har forståelse for, at der er dele af befolkningen, der helt afviser brugen af bioteknologiske metoder til ændring af levende organismers arveanlæg, fordi man derved griber ind i naturens orden.

Man kan godt have sådan et moralsk synspunkt, man må imidlertid bare erkende, at vi i dag i et meget stort omfang allerede indtager fødevarer, der er udviklet på grundlag af bioteknologi, eksempelvis brugen af enzymet osteoløbe, der er udviklet af kalvemaver til produktion af ost, og encellede gærsvampe til brug ved fremstilling af øl og brød.

I den forbindelse er det vigtigt at få understreget, at brugen af genteknologi netop er en bioteknologisk videreudvikling. Det vil derfor være forbundet med meget store vanskeligheder, hvis denne rent etiske synsvinkel skulle tilgodeses, for den grænse har vi for længst overskredet. Man kan derfor også godt betragte Enhedslistens indfaldsvinkel her, hvor man jo nærmest kræver et forbud, som lidt af en dårlig spøg, for man kan jo ikke skrue tiden årtier tilbage.

Over for den form for etik står der imidlertid også en anden etik, som jeg synes er vigtig at få drøftet her, og det er nytteetikken, der forpligter til at tilgodese mennesker og dyrs sundhed og velfærd. Med andre ord skal vi bruge den teknologiske udvikling til at forbedre levevilkårene, hvis dette kan gøres uden at sætte miljø og sundhed over styr, og der er altså en særdeles god, saglig begrundelse for brugen af genteknologi. Det hørte jeg også miljøministeren sige tidligere på dagen.

Genteknologi er en metode, man kan benytte til at forbedre naturens produkter, og med forbedring mener jeg, at fødevarernes kvalitet kan forbedres, at høstudbyttet kan forøges, og det vil først og fremmest være til gavn for ulandene.

Jeg synes, det her er på sin plads at henlede Folketingets opmærksomhed på, at vi faktisk havde en debat i Folketingssalen for lidt over en måned siden, som handlede om FN's fødevarer-topmøde, og da hørte jeg såvel landbrugsministeren som bl.a. den radikale ordfører argumentere for, at det var godt, vi havde genteknologien til at hjælpe ulandene til at komme op på et højere niveau rent fødevarer sikkerhedsmæssigt. Det synes jeg bare er vigtigt at få fremhævet endnu en gang i dag, for her kan vi virkelig gå ind og hjælpe ulandene.

Endelig vil genteknologi også kunne bruges til at begrænse sprøjtemiddelforbruget i land-

bruget, og det mener jeg faktisk at venstrefløjens i det mindste burde være en smule lydør overfor, hvis vi overhovedet skal tage dens argumenter for gode varer, når vi diskuterer pesticider.

Men i stedet vælger den at stå som skeptiker på grænsen til det fanatiske. Den mener, at genmanipulerede produkter skaber kaos i naturen, skaber allergi og øger brugen af sprøjtemidler på lang sigt. Dette er uden dokumentation. Hvis der er en sådan dokumentation, synes jeg, at tidspunktet er kommet til at fremlægge den her fra Folketingets talerstol.

Tværtimod er det faktisk sådan, at det genteknologiske område er et af de områder, som er udsat for den mest omfattende form for forskning og kontrol.

Som miljøministeren har sagt tidligere i dag, har vi både Miljøstyrelsen og Levnedsmiddelstyrelsen, som er med til at kontrollere i hvert fald de produkter, der skal markedsføres i Danmark, og dermed har vi altså sikkerhed for, at der ikke kommer noget i de danske kølediske eller på forbrugers aftensbord, som der er nogen som helst sundhedsrisiko ved.

Vi er ikke ukritiske over for genteknologien, så meget vil jeg gerne medgive hr. Bent Hindrup Andersen, og vi vil godt anerkende, at der kan være problemer, bl.a. med resistens og krydsresistens, men vi er altså ikke så fanatiske, at vi på forhånd afskriver brugen af ny teknologi til at forbedre vores fødevarer, blot fordi vi anerkender, at der er nogle problemer.

Derimod tror vi på, at det netop er her, vi bør sætte flere forskningspenge af og øge indsatsen, således at vi forsøger at få afhjulpet problemet, og hvis det kræver et forbud i en vis udstrækning, fordi krydsresistensproblematikken virkelig kan dokumenteres, er vi da ikke blege for også at stille os meget kritisk an.

Vi mener ej heller, at en ensartet mærkning af 60 pct. af alle fødevarer giver særlig meget saglig forbrugeroplysning – tværtimod. For Det Konservative Folkeparti er det afgørende, at vi ikke på forhånd afviser den nye teknologi, hvis den kan øge fødevarer kvaliteten og forbedre forsynings sikkerheden. Kravet må være, at produkter, der har været udsat for genmanipulation, er blevet testet og udforsket tilstrækkeligt til, at forbrugernes sundhed er sikret.

Her kan vi så fremhæve debatten om sojabønnen. På trods af, at Levnedsmiddelstyrelsen har godkendt sojabønnen som værende totalt ufarlig og uden sundhedsrisici, på trods af at